

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D. v právní věci žalobce: **M. M.**, nar. ...., bytem ....., zastoupeného JUDr. Hanou Klimovou, advokátkou, se sídlem Jaselská 197/14, Brno, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11.4.2016, č.j. 900 912 4663/47091-VD, ve věci změny výše invalidního důchodu,

t a k t o :

- I.** Rozhodnutí žalované ze dne 11. 4. 2016, č.j. 900 912 4663/47091-VD **se z r u š u j e** a věc **se v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaná **j e p o v i n n a** nahradit žalobci na náhradě nákladů řízení částku **5200 Kč**, a to do **30 dnů** od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce JUDr. Hany Klimové, advokátky, se sídlem Jaselská 197/14, Brno.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 4. 2016, č.j. 900 912 663/47091-VD (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalobce požadoval zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná rozhodnutím č. j. 900 912 4663 ze dne 26. 2. 2016 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) přiznala účastníkovi řízení od 14. 12. 2015 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně podle ustanovení 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“). Podkladem tohoto rozhodnutí byl posudek o

invaliditě ze dne 20. 1. 2016, podle kterého byl účastník řízení dle ustanovení 39 odst. 1 ZDP, ve znění pozdějších předpisů a ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona uznán ode dne 14. 12. 2015 invalidním pro invaliditu prvního stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 40%.

V **napadeném rozhodnutí** žalovaná shrnula výsledky námitkového řízení, v němž byl vypracován nový posudek o invaliditě ze dne 5. 4. 2016, z něhož bylo zjištěno, že účastník řízení je invalidní dle ustanovení § 39 odst. 1 ZDP. Nejde u něj o invaliditu třetího stupně dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. c) ZDP, ani se u něj nejedná o invaliditu druhého stupně dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona, ale jde u něj od 14. 12. 2015 o invaliditu prvního stupně dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona, neboť míra poklesu jeho pracovní schopnosti byla z důvodu dlouhodobě rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastníka řízení s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V. (duševní poruchy a poruchy chování), položce 5 (poruchy neurotické, vyvolané stresem a psychosomatické poruchy), písmene c (středně těžké funkční postižení, značně snížená úroveň sociálního fungování, výkon některých denních aktivit značně omezen), přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 25 - 35%. Míra poklesu pracovní schopnosti byla vzhledem k rozsahu postižení stanovena na horní hranici daného procentního rozmezí v uvedené položce, tj. 35%. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu účastníka řízení, a to zkratku levé dolní končetiny o 4 cm s poruchou senze a těžké poruše statodynamiky krčního úseku páteře, byla pak podle ustanovení § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje stanovena základní hodnota 35% o dalších maximálně možných 10% a celkově tak 45%. Při posudkovém hodnocení bylo již přihlédnuto také ke vzdělání a k pracovní profesi účastníka řízení, který absolvoval střední odborné učiliště v oboru obráběč kovů a dosud krátkodobě pracoval v různých dělnických profesích na plný pracovní úvazek.

V rámci aktuálního námitkového řízení pak účastník řízení doložil ještě další psychiatrická vyšetření, a to ze dne 27. 1. 2016 a 30. 3. 2016. Zpráva ze dne 27. 1. 2016 udává, že chtěl by jít do práce, ale ještě se mu neozvali, anebo mu dají odstupné, nosí podpatěnku pro zkratek dolní končetiny. Objektivně je uvedeno nevýrazné ladění, mírná tenze, afektivita stabilní, bez psychotických projevů, komorbidita. Zpráva ze dne 30. 3. 2016 udává, že je to stále stejné, dostal odstupné, je unavený, byl u zubaře, dívá se na televizi, zhubl 20 kg za 2 měsíce. Objektivně je popsán jako orientovaný, slovní kontakt navazuje až na výzvu, odpovědi jsou v relaci, psychomotorické tempo v normě, ladění hypotymní, zvýšeně dráždivý, pokles tělesné hmotnosti, hypohedonie, hypobulie. Doporučena byla medikace a kontrola stavu opět v květnu 2016. K dispozici bylo dále také psychologické vyšetření ze dne 11. 11. 2015, které závěrem konstatuje aktuální kognitivní výkon pohybující se v pásmu podprůměru, výkon vyrovnaný ve všech složkách nadání. Osobnost účastníka řízení je akcentovaná, dominuje pasivní základní rozpoložení, utlumené prožívání kladných podnětů, častá je skleslost, pocity méněcennosti, pesimismus rezervovanost až lhostejnost k sociálním vztahům. Jsou přítomny silné neurotické potíže a subjektivně nabývá depresivní symptomatika těžké intenzity.

Pro udávanou poúrazovou bolestivost hlavy, krku, celých zad, v levém boku, v oblasti levé lopatky, kolena, pro křeče v lýtkách a stále pokašlávání byl účastník řízení vyšetřen také v ambulanci léčení bolesti, a to dne 30. 10. 2015. Zpráva udává, že je depresivní, spolupracuje dobře, eupnoe, chvílemi pokašlává, agravace během vyšetření. Mírná skolióza, trny bolesti v

krčním a hrudním úseku, bolestivá lopatka u dolního pólu, žebra nebolí, dýchání v normě, výrazné omezení pohybů krční páteří, schopen chůze po patách a špičkách, zkratek levé dolní končetiny o 4 cm, hypestézie a dysestézie akta nohy vlevo, reflexy v normě, břicho bez patologie. Stupeň bolesti udává 6-7 na stupnici s možností 0-10. Závěrem byl konstatován poúrazový stav s vícečetnou nociceptorovou bolestí, masívní negativní posílení psychogenního původu s nastavenou léčbou.

Lékař žalované dále hodnotil poúrazový stav podle výsledků doloženého neurologického vyšetření ze dne 16. 12. 2015, a dále chirurgického vyšetření ze dne 19. 2. 2016, které udává, že byl ošetřen pro podvrtnutí kotníku a stav po polytraumatu v roce 2013. Rentgen pravého hlezna byl s fyziologickým nálezem, doporučen lokálně krém a léky od bolesti. Také byla hodnocena zpráva z ambulance léčení bolesti ze dne 12. 2. 2016, která udává, že si účastník řízení aktuálně stěžuje na bolesti pravé nohy v kotníku a v koleni, obtíže při chůzi pro bolest kotníku, křeče v lýtkách již nemívá, obecně jsou potíže potencionálně námahou a počasím. Závěrem byla konstatována poúrazová bolest, negativní modulace psychogenní. Zdravotní stav účastníka řízení lze tedy označit při dodržování léčebných a režimových opatření za povšechně stabilizovaný, jistě umožňující výkon přiměřeného zaměstnání při dodržování preventivních zdravotních a pracovních opatření. Z uvedených důvodů žalovaná dospěla k závěru, že posudkový závěr OSSZ v Hodoníně ze dne 20. 1. 2016 lze potvrdit, neboť žalobce je invalidní pro invaliditu prvního stupně. Proto byly námitky proti prvostupňovému rozhodnutí zamítnuty.

V **žalobě** proti napadenému rozhodnutí žalobce uvedl následující tvrzení zpochybňující správnost napadeného rozhodnutí. Předně uvedl, že nesouhlasí s hodnocením svého zdravotního stavu jako prvního stupně invalidity. Podle názoru žalobce je třeba jeho zdravotní stav hodnotit jako druhý stupeň invalidity. Posudkový lékař nezhodnotil celkovou schopnost žalobce vykonávat denní aktivity, a to vzhledem ke kapitole V položce 5 písm. d přílohy k vyhl. o posuzování invalidity. Jak vyplývá ze zdravotní dokumentace, denní aktivity žalobce jsou těžce omezeny, a není tedy schopen vykonávat plně pracovní činnost. Kromě toho má též zkrácenou levou dolní končetinu o 4 cm s poruchou senze, odebranou slezinu a taktéž těžkou poruchu statodynamiky krčního úseku páteře kromě toho se nyní u žalobce rapidně zhoršil zdravotní stav, v důsledku něhož musel být hospitalizován v Psychiatrické nemocnici v Kroměříži, kde se v současné době nachází. Žalobce tváří na tom, že byla porušena jeho základní práva na sociální ochranu státu a že je dán důvod pro přiznání invalidity II. stupně. Napadené rozhodnutí tak spočívá na nedostatečně zjištěném stavu věci, a proto navrhl jeho zrušení a vrácení věci žalované k dalšímu řízení, v rámci čehož navrhl, aby soud uznal žalobce invalidního ve II. stupni invalidity.

Ve svém **vyjádření** k žalobě žalovaná uvedla, že navrhuje provedení důkazu posudkem Posudkové komise MPSV a uvedla, že ponechává rozhodnutí na úvaze soudu.

Ze správních **spisů žalované** a OSSZ v Hodoníně vyplývá, že žalobce utrpěl mnohočetná zranění po polytraumatu dne 29.11.2013 následně byl operován ve FN Bohunice (splenektomie, kontuze plic, fraktura dolního raménka stydké kosti vlevo, zlomenina obratle, tříštivá zlomenina levé lopatky...). U žalobce proběhla pooperační léčba rehabilitace, nicméně pro rozvoj úzkostně depresivní poruchy žalobce žádal o přiznání invalidního důchodu již v roce 2014 (tuto žádost ale vzal posléze zpět), dále pak znovu v roce 2015 na základě žádosti ze dne 22. 4. 2015, která byla rozhodnutím žalované ze dne 25. 6. 2015 zamítnuta (pokles pracovní schopnosti podle posudku OSSZ Břeclav ze dne 3. 6. 2015 činil pouze 20 %), což bylo následně potvrzeno rozhodnutím o námitkách ze dne 17. 9. 2015

(posudek ČSSZ ze dne 15. 9. 2015). Na základě žádosti ze dne 15. 12. 2015 bylo vedeno předmětné řízení a bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí ze dne 26. 2. 2016. Podkladem prvostupňového rozhodnutí byl posudek OSSZ v Hodoníně ze dne 20. 1. 2016, podle něhož pokles pracovní schopnosti činil 40 % a byla dovozena (invalidita prvního stupně). Jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla stanovena anxiosně depresivní porucha středně těžkého až těžkého stupně po polytraumatu (srážka s kamionem dne 29. 11. 2013) s poruchou paměti a všípivosti (kapitola V., položka 4c přílohy k vyhl. o posuzování invalidity). Den vzniku invalidity byl stanoven shodně v prvostupňovém i námitkovém řízení na den 14. 12. 2015.

Krajský soud nechal vypracovat **posudek** Posudkové komise MPSV, pracoviště v Brně ze dne 2. 2. 2017. PK MPSV zasedala ve složení komise z předsedy, odborného psychiatra a tajemníka komise. Žalobce byl vyšetřen při jednání komise. Bylo konstatováno, že žalobce trpí středně těžkou funkční poruchou a není schopen výkonu svého stávajícího povolání. Rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla kvalifikována pod kapitolu XV., položka 7, písm. b) přílohy k vyhl. o posuzování invalidity (tzn. 40 %), přičemž bylo využito 10 % navýšení ve smyslu (§ 3) – tzn. funkční poruchy po polytraumatu s mnohočetnými poúrazovými následky (kombinované postižení). Datum vzniku invalidity bylo ponecháno ke dni 14. 12. 2015. V popředí obtíží je stav po polytraumatu po autonehodě – dne 29.11.2013 byl sražen jako chodec kamionem. Aktuálně bylo nutné provést splenectomii pro krvácení a dále chirurgické ošetření otevřené subtrochanterické zlomeniny vlevo. Posuzovaný utrpěl další poranění, v popředí byla zlomenina C2 nestabilní a subluxe C1/C2 (další poranění viz diagnostický souhrn). V důsledku mnohočetných zlomenin trpí zejména na bolesti páteře a dále poraněné kyčle a levého kolene (MR nález kolene je v normě). Zkratek levé dolní končetiny o 4 cm je kompenzován ortopedickou obuví (dle posledních zpráv zkratek pouze 2,5 cm). Dle RTG nálezu bylo zhojení zlomeniny kyčle po operaci uspokojivé. Po rehabilitační léčbě je zachována schopnost chůze s pomocí jedné francouzské holi, kterou nosí i z důvodu nestability, zlomenina krčního obratle byla léčena konzervativně, hojení bylo uspokojivé, dle vyšetření magnetickou rezonancí je zjištěno jen minimální postižení míchy v úrovni C5. Dynamika krční páteře je však omezena, zejm. v rotacích. Jsou přítomny občasné vertiginosní obtíže. Neurologicky je velmi mírná neurologická patologie – hemihypesthesie, frustní postižení motoriky. Dle elektrofyziol. vyšetřovacích metod byla zjištěna lehčí porucha na centrálních drahách. Je popisovaný organický psychosyndrom (CT mozku v normě), provázený poruchami paměti a anxiosně depresivní poruchou, přičemž podle psychologické zprávy je celkové IQ 78. Aktuální kognitivní výkon je v pásmu podprůměru. Dominuje pasivní základní rozpoložení u akcentované osobnosti spojené s utlumeným prožíváním kladných podnětů. Častá je skleslost, pocity méněcennosti, pesimismus, nadměrná kritika a pocity viny, rezervovanost až lhostejnost k soc. vztahům. Jsou přítomny velmi silné neurotické potíže. Subjektivně vnímaná depresivní symptomatika dle psychologa nabývá těžké intenzity. Z výše uvedeného vyplývá, že posuzovaný trpí somatickými i duševními obtížemi, v popředí jsou somatické algie více postižených oblastí, které mohou být nadměrně senzitivně vnímány v důsledku depresivního a úzkostného nastavení. Podstatné je též snížení intelektu do spodního pásma normy a poruchy paměti. Předepsaná antidepressivní terapie měla výraznější nežádoucí účinky, z uvedeného důvodu léky přestal užívat, subjektivně vnímané deprese jsou brány jako těžké. Funkční poruchy po polytraumatu s mnohočetnými poúrazovými následky vedou ve svém součtu ke středně těžké funkční poruše. Posuzovaný není schopen vykonávat práce manuálně středně či více fyzicky namáhavé. Není schopen pracovat ve výškách, není schopen řídit motorové vozidlo a není schopen vykonávat práce duševního charakteru. Posuzovaný ani s pracovními omezeními není schopen vykonávat své stávající povolání. Aktuálně není schopen

rekvalifikace na nové povolání, výhledově v delším časovém období (roky) nelze vyloučit možnost částečného zlepšení symptomatologie depresivní a anxiózní, případně zmírnění algického stavu, což by mohlo vést k rekvalifikaci v nějakém méně náročném oboru. PK MPSV uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí činil pokles pracovní schopnosti 50%, a proto se podle § 39 odst. 2 písm. b) ZDP jednalo o invaliditu druhého stupně. Platnost posudku byla stanovena do 31. 12. 2019.

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), a jde rovněž o žalobu přípustnou ve smyslu ustanovení § 65, § 68, a § 70 s. ř. s. Napadené rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy II, dílu 1 s. ř. s., v mezích uplatněných žalobních bodů, ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (ex offio), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalované.

Při **jednání** nařízeném na den 29. 8. 2017 konaném za přítomnosti zástupkyně žalobce a žalované krajský soud nejprve vyslechl přednesy stran a poté shrnul obsah soudního a správního spisu. Dále provedl důkaz posudkem PK MPSV ze dne 2. 2. 2017. Žalobce prostřednictvím své zástupkyně sdělil, že nežádá další doplnění dokazování. K dotazu soudu zástupkyně žalobce sdělila, že netrvá na důkazních návrzích uvedených v žalobě, včetně návrhu na vypracování znaleckého posudku. Zástupkyně žalované se vyjádřila tak, že souhlasí, aby soud rozhodl v souladu se závěry posudku PK MPSV v Brně. Krajský soud poté ukončil dokazování ve věci a po slyšení konečných návrhů stran přistoupil k rozhodnutí ve věci samé.

Žaloba je důvodná.

Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění, které ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován.

Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky

spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, čj. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz).

Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, procentní míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35%, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srv. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, čj. 4 Ads 19/2012-18, přístupný na www.nssoud.cz).

Krajský soud doplnil dokazování posudkem PK MPSV ze dne 2. 2. 2017. Krajský soud především shledal, že předmětný posudek má všechny formální náležitosti ve smyslu ustanovení § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž PK MPSV zasedala v řádném složení a jejím členem byla lékař z oboru psychiatrie. Obsahově krajský soud shledal, že předmětný posudek vycházel z úplné zdravotní dokumentace a přešetření žalobce při jednání komise. Krajský soud považuje tento posudek za úplný a přesvědčivý ve smyslu ustálené judikatury. PK MPSV srozumitelně a přesvědčivě zdůvodnila, proč považuje rozhodující zdravotní postižení žalobce za kvalifikovatelné pod jinou položku přílohy k vyhl. o posuzování invalidity než lékař žalované v námitkovém řízení a posudek OSSZ v Hodoníně ze dne 20. 1. 2016. Podle PK MPSV je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., položka 7, písm. b) přílohy k vyhl. o posuzování invalidity (tzn. 40 %), přičemž bylo využito 10 % navýšení ve smyslu (§ 3) – tzn. funkční poruchy po polytraumatu s mnohočetnými poúrazovými následky (kombinované postižení). Datum vzniku invalidity bylo ponecháno ke dni 14. 12. 2015. Krajský soud považuje posudkové hodnocení PK MPSV v Brně za úplné a přesvědčivé, neboť se vypořádalo se všemi projevy komplikovaných zdravotních postižení žalobce ve vzájemné souvislosti. Tato zdravotní postižení mají společnou příčinu v prodělaném polytraumatu po nehodě (srážce s kamionem) prodělané dne 29. 11. 2013 a následném rozvoji úzkostně-depresivní poruchy, přičemž PK MPSV podle názoru soudu zvolila ze všech orgánů lékařské posudkové služby v této věci nejprůběhavější kvalifikaci a posudkové hodnocení, když zohlednila, že „posuzovaný trpí somatickými i duševními obtížemi, které mohou být nadměrně senzitivně vnímány v důsledku depresivního a úzkostného nastavení. Podstatné je též snížení intelektu do spodního pásma normy a poruchy paměti. Předepsaná antidepresivní

terapie měla výraznější nežádoucí účinky, z uvedeného důvodu léky přestal užívat, subjektivně vnímané deprese jsou brány jako těžké. Funkční poruchy po polytraumatu s mnohočetnými poúrazovými následky vedou ve svém součtu ke středně těžké funkční poruše.“ Krajský soud tak považuje skutkový stav doplněný předmětným posudkem PK MPSV za řádně zjištěný a úplný.

Vzhledem k tomu pak bylo třeba dát žalobci za pravdu v jeho žalobních námitkách, neboť provedeným dokazováním se zjistilo, že žalobce skutečně k datu vydání napadeného rozhodnutí již ode dne 14. 12. 2015 bylo třeba považovat za invalidního ve druhém stupni invalidity, neboť jeho pracovní schopnost poklesla o 50 %. Krajský soud shledal, že napadené rozhodnutí, jímž bylo potvrzeno přiznání invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně, bylo vydáno na základě nedostatečně a nesprávně zjištěného skutkového stavu, a zrušil ho tak výrokem I. tohoto rozsudku ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

V tomto řízení je žalovaná povinna vydat ve věci přiznání invalidního důchodu žalobce nové rozhodnutí o námitkách žalobce ve smyslu § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Žalovaná bude v dalším řízení o invalidním důchodu vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedeného dokazování v tomto soudním řízení (§ 78 odst. 6 s.ř.s.) a bude z něho vycházet při novém posouzení žádosti o přiznání invalidního důchodu žalobce.

O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce měl ve věci plný úspěch, přičemž uplatnil náhradu odměny za zastoupení advokátem a náhradu hotových výdajů. Zástupkyně žalobce není plátcem DPH, přičemž při jednání uplatnila náhradu nákladů právního zastoupení za čtyři úkony právní služby včetně náhrady hotových výdajů.

Krajský soud vycházel při stanovení částky náhrady nákladů řízení z příslušných ustanovení vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů. Podle ustanovení § 9 odst. 2 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu platí, že v řízení o žalobě v důchodové věci ve správním soudnictví je tarifní hodnotou 5.000 Kč. Ve smyslu § 7 bod 3 této vyhlášky činí sazba za jeden úkon právní služby 1.000 Kč. Krajský soud vycházel z toho, že zástupkyně žalobce učinila ve věci prokazatelně čtyři úkony právní služby, a to konkrétně převzetí a příprava zastoupení (§ 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu), podání žaloby (§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu), replika ze dne 21. 11. 2016 a účast při soudním jednání dne 29. 8. 2017 (§ 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu). Ke každému úkonu právní služby náleží náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč. Celkem tedy náleží na odměně za právní zastupování žalobci částku 5200 Kč. Jelikož zástupkyně žalobce není plátcem DPH, soud nezvýšil odměnu o částku připadající na tuto daň. Celkem tedy na odměně za právní zastupování náleží částka 5200 Kč. Jelikož jiné náklady (cestovné, ztrátu času) zástupkyně žalobce nepožadovala a ani nevyplývají ze spisu, činí celková suma náhrady nákladů řízení přiznaná žalobci částku 5200 Kč, kterou má žalovaná povinnost uhradit k rukám zástupkyně žalobce za podmínek uvedených ve výroku II. tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. srpna 2017

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.